

Rozsudek Nejvyššího soudu ČSR ze dne 04.09.1981, sp. zn. 7 Tz 39/81, ECLI:CZ:NS:1981:7.TZ.39.1981.1

Číslo: 7/1982

Právní věta: Nabídl-li obviněný příslušníkům SNB a členu PS VB bezvýsledně úplatek za to, aby mu vrátili zadržený řidičský průkaz a upustili od dalších služebních úkonů směřujících ke zjištění, zda neřídil motorové vozidlo po požití alkoholických nápojů, naplnil znaky trestných činů podplácení podle § 161 odst. 1, 2 tr. zák. a přípravy k trestnému činu zneužívání pravomoci veřejného činitele podle § 7 odst. 1, § 158 odst. 1 písm. c) tr. zák. v jednočinném souběhu. Trestný čin přípravy k trestnému činu zneužívání pravomoci veřejného činitele podle § 7 odst. 1, § 158 odst. 1 písm. c) tr. zák. není v takovém případě konzumován trestným činem podplácení podle § 161 odst. 1, 2 tr. zák.

Soud: Nejvyšší soud České soc. rep.

Datum rozhodnutí: 04.09.1981

Spisová značka: 7 Tz 39/81

Číslo rozhodnutí: 7

Číslo sešitu: 1

Typ rozhodnutí: Rozsudek

Hesla: Podplácení, Příprava, Souběh, Zneužívání pravomoci veřejného činitele

Předpisy: 140/1961 Sb. § 7 odst. 1

§ 158 odst. 1 písm. c

§ 161 odst. 1

§ 161 odst. 2

§ 89 odst. 8

Druh: Rozhodnutí ve věcech trestních

Sbírkový text rozhodnutí:

Nejvyšší soud ČSR v řízení o podané stížnosti pro porušení zákona shledal, že pravomocným rozsudkem okresního soudu ve Vsetíně ze dne 24. 10. 1980 sp. zn. 3 T 268/80 byl porušen zákon v ustanovení § 7 odst. 1, § 158 odst. 1 písm. c) tr. zák. ve prospěch obviněného. Tento rozsudek zrušil a okresnímu soudu ve Vsetíně přikázal, aby věc znovu projednal a rozhodl.

Z odůvodnění:

Napadeným rozsudkem okresního soudu ve Vsetíně byl obviněný J. B. uznán vinným trestným činem podplácení podle § 161 odst. 1, 2 tr. zák. proto, že dne 3. 8. 1980 kolem 01.30 hod. v době kdy byl převážen služebním vozidlem SNB z obce Velká Lhota do Valašského Meziříčí k odběru krve pro podezření, že řídil osobní automobil SPZ OVH 96-55 po požití alkoholických nápojů, nabízel příslušníkům SNB ppor. J. T. a nstržm. J. M. a členu PS VB P. S. jako úplatek částku od 500,- Kčs do

6000,- Kčs a později i 100,- US dolarů a tuzexové poukázky za to, aby upustili od dalších služebních úkonů a vrátili mu zadržený řidičský průkaz. Za to byl odsouzen podle § 161 odst. 2 tr. zák. za použití § 43 odst. 1 a § 44 odst. 1, 3 tr. zák. k trestu nápravného opatření v trvání dvanácti měsíců se srážkou z odměny za práci ve výši 10 Rozsudek nabyl právní moci 18. 3. 1981.

Proti tomuto rozsudku podal ministr spravedlnosti ČSR v šestiměsíční lhůtě uvedené v § 272 tr. ř. stížnost pro porušení zákona v neprospěch obviněného. Vytkl okresnímu soudu, že skutek obviněného nesprávně právně posoudil jen jako trestný čin podplácení podle § 161 odst. 1, 2 tr. zák. a upustil oproti obžalobě od právního posouzení skutku též pro přípravu (formou návodu) k trestnému činu zneužívání pravomoci veřejného činitele podle § 7 odst. 1, § 158 odst. 1 písm. c) tr. zák. z důvodů faktické konzumpce.

Nejvyšší soud ČSR přezkoumal v rozsahu ustanovení § 267 odst. 1 tr. ř. správnost všech výroků napadeného rozsudku, jakož i řízení, jež mu předcházelo, a shledal, že zákon byl porušen.

Okresní soud posoudil skutek obviněného jen jako trestný čin podplácení podle § 161 odst. 1, 2 tr. zák. a neztotožnil se s právním posouzením skutku obviněného v obžalobě, že pokud nabídl úplatek příslušníkům VB a členu PS VB, naplnil tím znaky přípravy ve formě návodu k trestnému činu zneužívání pravomoci veřejného činitele podle § 7 odst. 1, § 158 odst. 1 písm. c) tr. zák. s argumentací, že s ohledem na trestný čin podplácení, kterým byl obviněný uznán vinným, jde o faktickou konzumpci. Právní názor okresního soudu je nesprávný. O faktickou konzumpci totiž jde, jestliže jeden trestný čin je prostředkem relativně malého významu ve srovnání se základním trestným činem nebo jestliže je to vedlejší produkt základního trestného činu. Výsledky dokazování potvrdily, že obviněný kritického dne, když byl zastaven hlídkou VB pro dopravní přestupek a po provedení orientační dechové zkoušky na alkohol v krvi bylo orgány VB rozhodnuto o jeho převezení k odběru krevního vzorku do Valašského Meziříčí, nabízel příslušníkům VB vyřízení celé záležitosti na místě tak, že jim nabízel postupně finanční částky od 500,- Kčs do 6000,- Kčs, cizí valuty nebo tuzexové poukázky proto, aby upustili od odběru krve a vrátili mu řidičský průkaz. Po odmítnutí úplatku a převezení obviněného do Valašského Meziříčí, obviněný odmítl se podrobit odběru krevního vzorku i moče. S neodbytností, s jakou obviněný nabízel finanční částku příslušníkům VB vyplývá, že šlo o výrazné navádění k nesplnění jejich povinností a že chtěl dosáhnout toho, aby hlídka VB jednala v jeho prospěch. Z uvedeného lze dovodit, že nemohlo jít v žádném případě o faktickou konzumpci. I ze srovnání trestních sazeb za uvedené trestné činy nevyplývá, že by příprava k trestnému činu zneužívání pravomoci veřejného činitele byla jen relativně malého významu nebo vedlejším produktem trestného činu podplácení podle § 161 odst. 1, 2 tr. zák.

Tím, že obviněný nabídl úplatek orgánům VB, kteří jsou veřejnými činiteli (§ 89 odst. 8 tr. zák.) proto, aby k jeho neoprávněnému prospěchu nesplnili povinnost vyplývající z jejich pravomoci, naplnil po objektivní i subjektivní stránce trestný čin podplácení podle § 161 odst. 1, 2 tr. zák. spáchaný v jednočinném souběhu s návodem k trestnému činu zneužívání pravomoci veřejného činitele podle § 158 odst. 1 písm. c) tr. zák. Vzhledem k tomu, že zůstalo jen při návodu, aniž se obviněnému podařilo přimět příslušníky VB k nesplnění jejich služebních povinností a jednání obviněného pro společnost je nebezpečné, šlo o přípravu k uvedenému trestnému činu.